

Till en fånge

Victor Arendorff

1921

Ditt hem var ett kyffe, som låg någonstans
i en utav storstadens gränder,
där solen väl sällan i skimmer och glans
en stråle mot rutorna sänder.

Din far var förhärjad av brännvin, din mor ett nummer i byråpolisen,
som levde med vem helst i dryckjom och hor
och slutligen kom under isen.

Din vagga var trasor med krälände kryp.
Din gossblick såg bara elände.
Du fick såsom liten av nöden ett nyp,
som livet igenom dig brände.

Du växte dock opp och i skolan du gick
och lärde dig grundligt kalkesen,
och bannor och stryk, så det räckte, du fick,
ty det hörde också till pjesen.

Men barndomens helvete tog dock ett slut. -
Hur härligt bli *fri* allt som tvingar,
och när du i livet som yngling gick ut,
det var, som din själ bure vingar!

Men med dig i världen du bar på ett arv,
ett bittert och sargande minne:
all nöd och all pina du led, liten slarv,
förvildade ynglingens sinne.

Av grändernas mörker och grändernas nöd
den mörknat din blick, och därinne
i djupet det låg som en lurande glöd
med flammor och hat i ditt sinne.

Av hunger, som slog dig som barn, var din själ
hos ynglingen trasad och riven.
Din vildhet dig gjorde benägen till gräl
och löst i din ficka satt kniven. - - -

Ditt hem var ett kyffe, som låg någonstans
i en utav storstadens gränder.
Ditt hem är nu cellen, där aldrig sin glans
mot gallret en solstråle tänder.

Där pinas du sakta, grymt sakta ihjäl,
du slocknar likt rykande bränder.
Du trampas till mos under samhällets häl,
men samhället två sina händer.

Det Anarkistiska Biblioteket

Victor Arendorff
Till en fånge
1921

Tidningen Brand #32 1921

www.anarkistiskabiblioteket.se